

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 121 (29 september 2022) – www.roerkerken.nl

inleiding

Naast het overlijden en de uitvaart van de Britse vorstin (19 september j.l.) zijn er dezer dagen nog andere dingen die ons bezig houden. Zoals de nieuwe fase die de oorlog in de Oekraïne met de recente toespraak van de Russische president Poetin en zijn (gedeeltelijke) mobilisatie lijkt in te gaan. Maar op eigen gebied baart het geringe aantal vormelingen dat zich opgaf voor de komende vormselviering van 25 november a.s. ons zorgen. Dat het aantal vormelingen terugloopt was bekend, maar tot nu toe was het een geleidelijke teruggang. Nu was het ineens nog maar de helft van vorig jaar! Dat kan en mag te denken geven, zeker voor de toekomst van onze parochies. En dan is er nog de vraag hoe wij als parochies de komende de winter het hoofd kunnen bieden aan alsmaar stijgende de energieprijzen? In de Limburgse media werden die zorgen onlangs ook opgepikt: “mogelijk geen verwarming in Limburgse kerken deze winter” kopte Dagblad De Limburger op vrijdag 16 september j.l. De oorzaken van de exorbitante prijsstijging laten we bij deze nog even de revue passeren: (1) Sinds de start van de oorlog tussen Rusland en Oekraïne staat de toevoer van gas vanuit Rusland onder druk. Halverwege juli sloot ook de Nord Stream 1 wegens onderhoud. De pijpleiding ging 2 weken later weer open. Echter is de toelevering sindsdien verder afgenomen ten opzichte van voor de onderhoudsperiode. Het lijkt erop dat Rusland een stevige grip houdt op de toelevering van gas om de toekomstige onderhandelingspositie ten opzichte van Europa te versterken. (2) In de maanden juli en augustus is een significant aantal kerncentrales gesloten. De voornaamste reden hiervoor is het inhalen van achterstallig onderhoud dat niet is uitgevoerd gedurende de Coronapandemie. Daarnaast resulteert de aanhoudende hitteperiode voor het opwarmen van het koelwater dat door kerncentrales wordt gebruikt bij het produceren van energie. De schaarste in koelwater zorgt ervoor dat kerncentrales niet optimaal benut kunnen worden. (3) De lage rivierstanden in Europa zorgen voor complicaties tijdens de aanvoer van kolen naar de kolencentrales. Hierdoor kunnen de kolencentrales niet optimaal benut worden. (4) De waterreservoirs in Noorwegen, die gebruikt worden bij de opwekking van energie door middel van waterkrachtcentrales, staan door de droogte op laag niveau. Hierdoor heeft Noorwegen besloten om de productie te verlagen. (5) De Europese gasvoorraden dienen eind oktober voor 80% gevuld te zijn. Momenteel zijn de Europese gasvoorraden voor 70% gevuld. De dekingsgraad van 80% berust op een gemiddelde winter en een continue toevoer van gas vanuit Rusland tijdens de winterperiode. Beide factoren zijn momenteel erg onzeker en daarmee betwijfelt men of een vullingsgraad van 80% wel voldoende is. (6) Al langer klinken er geluiden van een wereldwijde recessie. Hoge inflatie is veelal een duidelijk signaal dat er een recessie aankomt. Het is echter onduidelijk wanneer en in welke mate deze recessie zich zal voordoen. Daarnaast is de belangrijkste vraag in hoeverre een recessie invloed zal hebben op de energieprijzen (bron: EVK Nieuwsflits 14). Hoewel al deze factoren momenteel nog speculatief zijn, gaan onze energieleveranciers voor volgend jaar al uit van een stijging van de elektriciteitsprijs met ruim 500 % en de gasprijs met ruim 600 %!

Opvang vluchtelingen

“Onze samenleving wordt op dit moment geconfronteerd met diverse crises. Aan de oostgrenzen van Europa woedt een oorlog, de energieprijzen rijzen de pan uit, het

stikstofvraagstuk leidt tot grote problemen en al deze ontwikkelingen samen zorgen voor een toenemende armoede. Daarbij komt dat conflicten in andere delen van de wereld leiden tot de toestroom van een groot aantal vluchtelingen naar ons land. Als Kerk mogen wij onze ogen en oren daar niet voor sluiten en mogen we ook niet aan de kant blijven staan. Opkomen voor zwakkeren en mensen in nood is altijd een belangrijke opdracht voor gelovigen christenen geweest en is dat nog steeds". Zo opent de brief die de kerkbesturen op 23 september j.l. van het bisdom mochten ontvangen. *"Zoals u weet, staat de asielketen in Nederland onder grote druk. Mensen worden opgevangen onder omstandigheden die regelmatig te wensen over laten. We hebben allemaal de schrijnende beelden gezien van de vluchtelingen die in Ter Apel in de openlucht moeten overnachten. Dat is een situatie die in een land als Nederland niet zou mogen voorkomen. De twee veiligheidsregio's in Limburg (Noord/Midden en Zuid) hebben de opdracht gekregen om tot en met 31 december van dit jaar 900 opvangplekken voor asielzoekers te realiseren. Dit komt boven op de meer dan 4000 plekken die voor Oekraïense vluchtelingen voorzien zijn en de reguliere taakstelling voor gemeentes om statushouders te huisvesten. Gezien de krapte op de woningmarkt staat de overheid voor een enorme uitdaging om deze opvangplekken te vinden. De voorzitters van de twee Limburgse veiligheidsregio's hebben daarom een beroep op het bisdom en andere maatschappelijke partners gedaan om mee te zoeken naar oplossingen. Heel concreet is de vraag of wij als Kerk locaties beschikbaar hebben die als opvang voor asielzoekers kunnen dienen?"* Concreet gaat het om *"gebouwen die direct voor opvang beschikbaar zijn of te maken zijn. Dit kunnen leegstaande pastorieën zijn, maar bijvoorbeeld ook kerkgebouwen die aan de eredienst onttrokken zijn of parochiezalen die multifunctioneel te gebruiken zijn".* Het beschikbaar stellen van ruimte(n) is één (en misschien nog wel het gemakkelijkste); parochianen die deze vluchtelingen ook daadwerkelijk gastvrijheid bieden, hen begeleiden en hen met raad en daad terzijde staan, dat is twee. Zijn er onder ons die op deze bijzondere en concrete wijze van deze waarlijk christelijke 'roeping' werk kunnen of willen maken?

(reliken van) Utrechtse bisschoppen in St. Odiliënberg en Susteren (II)

Er bestonden in Utrecht dus al vanouds banden met Susteren en St. Odiliënberg. Die banden werden alleen maar verstevigd toen het Friese kustgebied in de negende eeuw werd geteisterd door plunderende en brandstichtende Noormannen: "de kerken zijn er verbrand, de monasteria uitgestorven, het land door de bewoners verlaten, in zo grote getale, dat de kustgebieden waar vroeger zoveel mensen woonden, na al het kwaad dat er is aangericht, vrijwel geheel zijn ontvolkt" (Vita Liudgeri). Hoewel Utrecht vooralsnog buiten schot bleef werd de toestand aldaar in 857 toch onhoudbaar, zodat bisschop Hunger zich met steun van de Keulse aartsbisschop tot koning Lotharius II wendde. Deze bood de bisschop en zijn Utrechtse geestelijken de rijksabdij (abbatia) van St. Petrusberg in St. Odiliënberg aan (858). Daarmee werd dit monasterium, ofschoon gelegen binnen de grenzen van het bisdom Luik, een onderdeel van de kerk van de Utrechtse bisschop, een situatie die tot de herindeling van de bisdommen in 1559 in stand zou blijven. Ongeveer tezelfdertijd (in of kort na 891) kwam het rijksmunster Susteren met alle bijbehorende bezittingen (waaronder vermoedelijk ook goederen in het rivierengebied, langs de IJssel en in Oldenzaal), door toedoen van koning Zwentibold in het bezit van de abdij Prüm (Eifel). Aan te nemen valt dat bisschop Hunger na 858 ook zelf enige tijd in St. Odiliënberg heeft vertoefd en er de leiding over het munster heeft uitgeoefend. Dat hij er ook overleed (zoals W.J. Alberts beweert) is heel goed mogelijk, maar niet met bronnen te bewijzen. Hetzelfde geldt voor zijn opvolger Alfried. Na Hunger en Alfried heeft waarschijnlijk ook bisschop Odilbald nog enige tijd in het monasterium van St.

Odiliënberg geresideerd. Vraag is: hoe lang? Tijdens de Noormannenexpeditie in de winter van 881-882, waarbij Asselt als uitvalsbasis diende en het hele gebied tussen Maas en Rijn ten prooi viel aan roof- en plundertochten, zal namelijk ook St. Odiliënberg de dans niet ontsprongen zijn. Ook de nabij gelegen monasteria van Susteren en Aldeneik werden niet gespaard. Dat was de reden dat bisschop Odilbald zich gedwongen zag naar een andere verblijfplaats om te zien. Waarschijnlijk heeft hij zich in de jaren erna in Deventer gevestigd, waar hij zich anders dan in St. Odiliënberg verzekerd wist van directe militaire bescherming van rijkswege. In het spoor van de bisschop zal ook een deel van de Utrechtse kanunniken vanuit St. Odiliënberg naar Deventer zijn gekomen. Er zijn aanwijzingen dat Odilbald tevens (een deel van) het bisschoppelijk archief meenam, zoals hij het ook naar St. Odiliënberg had meegenomen. Henderikx heeft namelijk in 1998 aannemelijk gemaakt dat de bisschop tenminste twee oorkonden die later in het 'Cartularium Radbodi' zijn bijgeschreven, na zijn vertrek naar Deventer in St. Odiliënberg heeft achtergelaten. Net als voor het archief geldt dat ook voor een aantal relieken die vóór 858 in de Utrechtse St. Salvatorkerk werden bewaard. Daarbij gaat het vooral om de relieken van Eoban en Athalarius, twee van de in de Utrechtse Salvatorkerk begraven metgezellen van Bonifatius. Maar waarschijnlijk ook die van 'onze' heilige Gregorius en Albericus (Alberik), waarvan minstens een gedeelte in Susteren en St. Odiliënberg is achtergebleven. (Bron: Kaj van Vliet: In kringen van kanunniken – munsters en kapittels in het bisdom Utrecht 695-1227 [2002/2015] blz.131-154).

wordt vervolgd

Personalia

Op zaterdagmorgen 24 september j.l. hielden we in de Roermondse kathedraal de uitvaartdienst voor **Johannes Theodorus Maria (Hans) Thomassen (1949-2022)** uit Melick. Geboren en getogen aan de Christoffelstraat in Roermond (zijn vader was directeur van de Maas- en Roerbode, opvolger van de Nieuwe Koerier waarvan opa Thomassen hoofdredacteur was) ontpopte hij zich naast zijn drukke baan bij DSM al gauw tot een op- en top verenigingsman. En ook al verhuisde hij met zijn huwelijk met de eveneens uit Roermond afkomstige Anne-Miek Schervenels in het voorjaar 1978 naar Melick, toch bleef hij met het Roermondse verenigingsleven verbonden, zoals met scouting St. Franciscus, opera- en operettegezelschap Orpheus, carnavalsvereniging d'n Uul en – last but not least - watersportvereniging Nautilus. Maar ook bij evenementen zoals de jaarlijkse intocht van St. Nicolaas, Cirque d' Hiver en de Sjtasje Festatie kon men altijd op zijn bestuurlijk kwaliteiten en technische ondersteuning rekenen. Ondanks zijn drukke agenda was hij echter ook een op- en top familieman en probeerde hij er zo vaak mogelijk voor zijn gezin, voor zijn vrouw en drie dochters te zijn. Zijn boot was zijn grote hobby; toen hij die vanwege zijn ziekte noodgedwongen van de hand moest doen kwam daar een mooie auto voor in de plaats. Sinds 2008 sukkelde hij met zijn gezondheid; toen werd slokdarmkanker bij hem vastgesteld. Hoewel hij toen al noodgedwongen met zijn werk voor DSM moest stoppen, probeerde hij zo goed en kwaad als het ging zijn verenigingswerk voort te zetten. Voor zijn vele verdiensten werd hij uiteindelijk ook koninklijk onderscheiden. In 2016 werd longkanker bij hem vastgesteld en ook hierop volgde de nodige operaties en kuren. Zijn vrouw en kinderen (en inmiddels ook kleinkinderen) waren en bleven zijn grote steun en toeverlaat. Graag vertoefde hij in zijn tuin, met name bij de vijver die zijn lust en zijn leven was. Afgelopen zomer was het weer raak en was de slokdarmkanker weer terug. Het luidde het einde van zijn (ondanks alles toch) mooie en welbestede leven in, het einde dat zich op maandagmorgen 19 september j.l. aandiende, twee dagen nadat hij in het ziekenhuis was

opgenomen. Zoals het op zijn overlijdensannonce heette: *“t Is ós veur de windj gegange, ich bön ein dankbaar miens. Det höb ich altied gezag, det zèk ich nog. Noe gaon ich veur anker”*. Na de uitvaartmis werd hij te rusten gelegd op de algemene begraafplaats Tussen de Bergen.

Op woensdagmiddag 28 september j.l. hielden we in het Roermondse crematorium de uitvaartdienst voor **Ariadne Caroline (Rietje) Beenen-Laureys (1942-2022)** uit Vlodrop. Geboren in Batavia (Djakarta) werd ze al op jonge leeftijd geconfronteerd met de verschrikkingen van de oorlog. Die hadden ook hun weerslag op haar gezondheid, zodat ze op 14-jarige leeftijd in haar dooie eentje naar Nederland kwam om hier in een sanatorium in Venlo te herstellen. Dat haar herstel zou maar liefst twee jaar duren. In die periode kwam ook de rest van haar familie naar Nederland over (vader was inmiddels overleden). Via Venray kwamen ze in Vlodrop terecht, waar ze Bert Beenen leerden kennen met wie ze in 1963 trouwde. Een jaar later werd zoon Frankie geboren. Terwijl Bert als stucadoor de kost verdiende, zorgde zij voor het huishouden en voor Frankie's opvoeding. Ze hield zich graag bezig met handwerken en bloemschikken, luisterend naar haar favoriete muziek. Toen ze nog wat jonger was vierde ze ook graag carnaval en kermis. Later maakte ze samen met haar man verre reizen, het liefst natuurlijk naar Indonesië. Haar liefde en zorg gold haar gezin, haar man, haar zoon, haar kleinkinderen en sinds kort ook haar achterkleinkind. Ze verweende hen altijd met lekkers: Indonesisch koken kon ze als de beste. Sinds ze een jaar of zeven een longoperatie moest ondergaan begon ze ook geestelijk achteruit te gaan. Al drie jaar ging ze naar de dagbesteding toen ze eind juli ineens flink achteruit begon te gaan. Ondanks alle goede zorgen van haar man Bert moest ze uiteindelijk in hospice de Ark worden opgenomen, waar er daags erna al onverwacht snel een einde haar leven kwam; dat was op donderdagmorgen 22 september j.l.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl